Prima instanță: Judecătoria Chișinău (jud. Marcel Popescu)
Dosarul nr. 2a-2898/24
(2-23157136-02-2a-18072024)

D E CI Z I E

4 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru
în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Grefier Tinca Zagorodnîi

examinând în ordine de apel, în ședință publică, cererea de apel declarată de apelanta Axenia Istrati, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău din 15 mai 2024, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Axenia Istrati împotriva lui Andrei Popa privind declararea ilegală a refuzului tatălui la perfectarea pașaportului românesc copilului minor și acordarea permisiunii la perfectarea pașaportului românesc copilului minor, fără acordul tatălui și încasarea cheltuielilor de judecată,

A C O N S T A T A T :

Pretențiile reclamantului:

La 2 noiembrie 2023, Istrati Axenia, în calitate de reprezentant legal al copilului minor, ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Popa Andrei privind declararea ilegală a refuzului tatălui la perfectarea pașaportului românesc a copilului minor, fără acordul tatălui și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 31 ianuarie, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a fost desfăcută căsătoria între reclamantă și pârâtul Popa Andrei, s-a stabilit domiciliul copilului minor ***** născută în căsătoria părților, cu mama Cheltuială-Popa Axenia, în prezent Istrati Axenia.

A comunicat că după desfacerea căsătoriei, având în vedere stabilirea domiciliului copilului minor cu mama prin hotărârea judecătorească, reclamanta a plecat împreună cu fiica sa minoră ***** peste hotarele țării, la momentul actual aflându-se în *****.

A indicat că atât reclamanta, cât și copilul minor ***** dețin cetățenia statului român, concomitent cu cetățenia Republicii Moldova, cetățenia copilului minor fiind obținută cu acordul tatălui Popa Andrei.

Totodată, a remarcat că legislația *****condiționează perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului român în privința copilului minor, de acordul ambilor părinți, ceea ce presupune, în speță, emiterea și eliberarea de către pârât a unei declarații autentificate notarial, prin care să acorde permisiunea la perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului român, în privința copilului minor *****.

A subliniat, reclamanta, că în scopul perfectării documentelor de călătorie s-a adresat către pârât, în repetate rânduri, cu solicitarea de a acorda permisiunea la perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului român în privința copilului minor ***** însă ultimul cu vehemență a refuzat.

În acest sens, reclamanta a relatat că la 24 iulie 2023 a remis pârâtului o cerere de tranșare a litigiului pe cale amiabilă, prin care i-a solicitat eliberarea acordului întocmit notarial privind perfectarea pe numele copilului minor ***** a pașaportului în instituțiile abilitate ale *****și, deși cererea respectivă a fost recepționată, până la moment a rămas fără răspuns, fapt care denotă refuzul tacit al pârâtului de a acorda permisiunea la perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului român.

Reclamanta a mai specificat că pârâtul nu participă la întreținerea copilului minor, iar potrivit încheierii executorului judecătoresc cu nr. 027p/a-2/20 din 29 martie 2023, s-a stabilit restanța debitorului Popa Andrei la pensia de întreținere a copilului minor ***** pentru perioada 06 februarie 2019 – 06 aprilie 2023 în mărime de 100 000 lei, respectiv, toate cheltuielile legate de creșterea, întreținerea și educarea copilului minor sunt suportate de către reclamantă și anume în scopul asigurării copilului a unui nivel de viață mai bun, reclamanta a fost nevoită de a pleca peste hotarele țării, la moment fiind stabilită în statul *****, unde dispune de posibilități de a asigura creșterea și educarea copilului.

În aceeași ordine de idei, reclamanta a comunicat că pașaportul cetățeanului reprezintă un document de călătorie, iar perfectarea pașaportului cetățeanului român în privința copilului minor ***** se impune în scopul facilitării călătoriei copilului, însoțită de mama sa.

Tot aici, reclamanta consideră că refuzul pârâtului de a acorda permisiunea la perfectarea și eliberarea pașaportului în privința copilului minor, îngrădește dreptul copilului la libera circulație, la creștere și dezvoltare într-un mediu prielnic, or, obligația de creștere și întreținere a copilului minor, prezumă locuirea acestuia cu mama oriunde s-ar afla aceasta, mai mult decât atât, scopul plecării peste hotarele țării a rezultat din dorința de a-i crea copilului codiții de viață mai bune, de a-i oferi posibilități de creștere și educare corespunzătoare unui mediu de viață sănătos.

A mai menționat, reclamanta, că interesul copilului de a călători peste hotarele țării împreună cu mama sa și inclusiv de a locui împreună cu mama sa în străinătate, urmează a fi tratat cu prioritate față de interesele părinților, or, în cauză, refuzul pârâtului de a acorda permisiunea la perfectarea și eliberarea documentelor de călătorie în privința copilului minor reprezintă de fapt o altă încercare de a crea impedimente în viața reclamantei, ca rezultat al relațiilor ostile după desfacerea căsătoriei.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 15 mai 2024, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Axenia Istrati împotriva lui Andrei Popa privind declararea ilegală a refuzului tatălui la perfectarea pașaportului românesc copilului minor și acordarea permisiunii la perfectarea pașaportului românesc copilului minor, fără acordul tatălui și încasarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea apelantului și termenul de declarare a apelului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 14 iunie 2024 prin intermediul poștei electronice, apelanta Istrati Axenia, reprezentată de avocatul Frecauțan Marina a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 15 mai 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acord cu art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

În speță s-a stabilit că, dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost pronunțat la 15 mai 2024, iar cererea de apel nemotivată a fost depusă la 14 iunie 2024, cu respectarea termenului legal de 30 zile de declarare a apelului.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel apelanta a reiterat motivele invocate în cererea de chemare în judecată, suplimentar a indicat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, dat fiind emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a normelor de drept material, neelucidarea circumstanțelor importante ale cauzei, motive pentru care o consideră neîntemeiată, pasibilă de a fi casată.

A relevat că, după desfacerea căsătoriei, având în vedere stabilirea prin hotărâre judecătorească a peste copilului minor cu mama, Istrati Axenia a plecat împreună cu fiica minoră hotarele țării, la moment acestea aflându-se în statul

*****.

Apelanta a menționat și faptul că atât dânsa, cât și copilul minor, ***** dețin cetățenia statului român, concomitent cu cetățenia R. Moldova. Cetățenia statului român a copilului minor, Popa Andreea a fost obținută cu acordul tatălui, Popa Andrei.

Totodată, a notat că legislația *****condiționează perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului român, copilului minor, de acordul ambilor părinți, ce în speță, presupune emiterea și eliberarea de către Popa Andrei, a unei declarații autentificate notarial, prin care să acorde permisiunea la perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului român, în privința copilului minor, *****.

În scopul perfectării documentelor de călătorie, apelanta, în repetate rânduri, s-a adresat către Popa Andrei cu solicitarea de a acorda permisiunea la perfectarea şi însă eliberarea pașaportului cetățeanului român, în privința copilului minor, ***** ultimul cu vehemență a refuzat.

La 24 iulie 2023, Istrati Axenia a remis lui Popa Andrei o cerere de tranșare a litigiului pe cale amiabilă, prin care i-a solicitat eliberarea acordului întocmit notarial privind perfectarea pe numele copilului minor, ***** a pașaportului în instituțiile abilitate ale României. Deși cererea respectivă a fost recepționată, până la moment a rămas fără răspuns, fapt care denotă refuzul tacit al lui Popa Andrei de a acorda permisiunea la perfectarea și eliberarea pașaportului cetățeanului român, în privința copilului minor, *****.

Totodată, a remarcat că Popa Andrei nu participă la întreținerea copilului minor, iar potrivit încheierii executorului judecătoresc nr.027p/a-2/20 din 29 martie 2023, s-a stabilit restanța debitorului Popa Andrei la pensia de întreținere a copilului minor, ***** în perioada 6 februarie 2019-6 aprilie 2023 în sumă de 100 000 lei.

Prin urmare, toate cheltuielile legate de creșterea, întreținerea și educarea copilului minor sunt suportate de către reclamantă. Anume în scopul asigurării copilului a unui nivel de viață mai bun, apelanta a fost nevoită de a pleca peste hotarele țării, la moment fiind stabilită în statul *****, unde dispune de posibilități de a asigura creșterea și educarea copilului.

A notat că, pașaportul cetățeanului reprezintă un document de călătorie, iar perfectarea pașaportului cetățeanului român, în privința copilului minor, ***** se impune în scopul facilitării călătoriei copilului, însoțită de mama sa.

Consideră că refuzul lui Popa Andrei de a acorda permisiunea la perfectarea și eliberarea pașaportului în privința copilului minor, îngrădește dreptul copilului la libera circulație, la creștere și dezvoltare într-un mediu prielnic, or, obligația de creștere și întreținere a copilului minor, prezumă locuirea copilului cu mama, oriunde s-ar afla aceasta. Mai mult ca atât, scopul plecării peste hotarele țării a rezultat din dorința de a-i crea copilului condiții, de a-i oferi posibilități de creștere

și educare corespunzătoare unui mediu de viață sănătos alături de mama și sora sa mai mică.

În acest context, consideră neîntemeiată soluția instanței de fond întrucât nu corespunde normelor de drept material.

Poziția părților în apel:

Apelanta, Istrati Axenia și avocatul acesteia Frecăuțan Marina în ședința instanței de apel nu s-au prezentat fiind legal citate din care considerente Colegiul dispune examinarea cererii de apel în lipsa acestora.

Intimatul, Popa Andrei în ședința instanței de apel nu s-a prezentat fiind legal citat din care considerente Colegiul dispune examinarea cererii de apel în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind reprezentanții părților în proces, studiind cererea de apel în cumul cu materialele cauzei, Colegiul consideră necesar de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea instanței din următoarele considerente.

În acord cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel după ce judecă apelul este în drept să respinge apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate, iar în sensul art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În corespundere cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În baza art. 373 alin. (1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate

suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Colegiul civil reține că, sarcina instanței de apel derivă din dispozițiile art. 373 alin.(1), (2) și (5) Cod de procedură civilă, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Instanța de apel menționează că, art. 6 CEDO garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Colegiului civil, prima instanță a ținut cont de aceste deziderate și a adoptat o hotărâre bazată pe fundament temeinic și materialul probator administrat.

Din probatoriul administrat în speță Colegiul judiciar a stabilit că, Istrati (Popa) Axenia și Popa Andrei sunt părinții copilului minor ***** a.n. 03 februarie 2012, fapt confirmat prin copia certificatului de naștere anexat la cererea de chemare în judecată (f.d. 11).

Conform certificatului de naștere seria N.11 nr. 525626, copilul minor ***** deține și cetățenia *****în temeiul actului de naștere nr. 781 din 15 ianuarie 2013 (f.d. 12).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 31 ianuarie 2017 a fost desfăcută căsătoria încheiată la 24 august 2011 între Popa Andrei și Istrati (Cheltuială-Popa) Axenia la Oficiul Stare Civilă sect. Botanica, mun. Chișinău, s-a stabilit domiciliul copilului minor ***** *****, cu mama Istrati (Cheltuială-Popa) Andreea (f.d. 15).

La 24 iulie 2023 avocatul Frecauțan Marina, în interesele reclamantei Istrati Axenia, a expediat în adresa pârâtului Popa Andrei o cerere privind tranșarea litigiului pe cale amiabilă prin care a solicitat pârâtului să elibereze acordul notarial privind perfectarea pe numele copilului minor ***** a.n. 03 februarie 2012, a pașaportului în instituțiile abilitate ale României, cererea fiind restituită în adresa avocatului reclamantei la 14 august 2023 cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 41-41 verso).

Drept urmare, la 02 noiembrie 2023, reclamanta Istrati Axenia a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată, solicitând stabilirea ilegalității refuzului pârâtului Popa Andrei privind eliberarea acordului de perfectare a pașaportului cetățeanului român al copilului minor și acordarea permisiunii de perfectare și

eliberare a pașaportului cetățeanului român, fără acordul tatălui, în privința copilului minor ***** a.n. 03 februarie 2012.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond prima instanță a ajuns la concluzia respingerii cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, la 14 iunie 2024 prin intermediul poștei electronice, apelanta Istrati Axenia, reprezentată de avocatul Frecauțan Marina a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 15 mai 2024, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei, cu lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În sprijinul poziției exprimate, Colegiul judiciar reține art. 2 Codul familiei, conform căruia familia și relațiile familiale în Republica Moldova sunt ocrotite de stat. Numai căsătoria încheiată la organele de stat de stare civilă (denumite în continuare organe de stare civilă) generează drepturile și obligațiile de soți prevăzute de prezentul cod. Relațiile familiale sunt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimțită între bărbat și femeie, egalitate în drepturi a soților în familie, sprijin reciproc moral și material, fidelitate conjugală, prioritate a educației copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreținerea, educația și apărarea drepturilor și intereselor membrilor minori și ale celor inapți de muncă ai familiei, soluționare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieții familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relațiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor și intereselor legitime ale membrilor familiei.

În acord cu art. 60 alin. (1)-(3) Codul familiei, părinții au dreptul și sunt obligați să-și educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinții poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală a copiilor și au prioritate la educația lor față de oricare alte persoane. Părinții sunt obligați să asigure frecventarea de către copil a școlii până la sfârșitul anului de învățământ în care acesta atinge vârsta de 16 ani. Instituția de învățământ și forma de instruire sunt alese de către părinți, cu luarea în considerare a opiniei copilului, iar potrivit art.61 alin. (1) aceluiași cod, drepturile și interesele legitime ale copiilor sunt apărate de către părinții lor.

Conform art. 62 alin. (1), (3)-(4) Codul familiei, drepturile părinților nu pot fi exercitate contrar intereselor copilului lor. Părinții nu pot prejudicia sănătatea fizică și psihică a copilului. Toate problemele privind educația și instruirea copilului se soluționează de către părinți de comun acord, ținându-se cont de

interesele și de părerea copilului. Părinții poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părintești în detrimentul intereselor copilului.

Potrivit art. 8 alin. (1) și (4) din Legea nr. 370/2023 privind drepturile copilului, fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinții, să beneficieze de grija lor și să coabiteze cu aceștia. Statul asigură ca niciun copil să nu fie separat de familia sa împotriva voinței lui, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul superior al copilului.

În sensul art. 9 alin.(1) al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare, cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltratați sau neglijați de părinți sau în cazul în care părinții trăiesc separat și se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reședință a copilului.

Din normele legale sus enunțate, Colegiul deduce că exercitarea autorității părintești și soluționarea problemelor legate de interesele copiilor minori trebuie să se realizeze cu bună-credință și pe bază de consens între părinți.

Raportând cadrul legal sus indicat la circumstanțele speței, Colegiul conchide că simpla lipsă de reacție a celuilalt părinte la un singur demers rămas nereclamat nu întrunește elementele unui refuz din partea celuilalt părinte în acordarea permisiunii la perfectarea pașaportului românesc.

Corespunzător, în contextul în care apelanta, Istrati Axenia, a confundat lipsa unei comunicări efective, cauzată de nereclamarea corespondenței de la oficiul poștal, cu un refuz deliberat, expres și neechivoc al pârâtului sau o rea-credință manifestată de către pârât în exercitarea autorității părintești, este justificată legal concluzia instanței de fond privind respingere ca fiind neîntemeiată a cerinței privind constatarea ilegalității refuzului tatălui în acordarea permisiunii la perfectarea pașaportului românesc. Or, instanța de judecată nu poate sancționa sau constata încălcarea unui drept în lipsa materializării concrete a opoziției celuilalt părinte, tăcerea sau lipsa de reacție a acestuia neputând fi convertită automat, în mod abuziv, într-un refuz expres.

Altfel spus, pentru a fi calificat drept ilegal un refuz trebuie mai întâi să existe în mod material și cert, iar în condițiile art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, simpla afirmație a existenței unor „relații ostile” sau a unui refuz manifestat „în repetate rânduri” neconfirmată prin probe, rămâne o alegație pur declarativă, care atrage respingerea criticilor formulate ca nefondate.

Totodată, Colegiul menține hotărârea primei instanțe și în partea respingerii ca fiind neîntemeiată a cerinței privind acordarea permisiunii la perfectarea pașaportului românesc, copilului minor, ***** fără acordul tatălui, în contextul în care regimul juridic al eliberării actelor de identitate românești excedează competența instanțelor naționale, fiind supus exclusiv normelor legislative și administrative ale statului român, motiv pentru care o instanță din Republica Moldova nu poate substitui sau impune autorităților străine emiterea unor asemenea documente.

Așadar, competența de a emite acte de identitate pentru cetățenii români minori aparține exclusiv autorităților statului român, iar suplinirea acordului unui părinte în vederea emiterii unui pașaport românesc este supusă normelor de competență materială ale statului emitent ori procedurilor administrative consulare reglementate de acesta, neputând fi transpusă în mod artificial în sarcina instanțelor de drept comun din Republica Moldova.

Or, conform art. 12 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărârilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărârilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărârilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale.

Iar, în sensul art.13 alin. (1) Cod de procedură civilă, la judecarea cauzelor civile, instanța judecătorească aplică legislația unui alt stat în conformitate cu legea sau cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Corespunzător, având în vedere că emiterea pașaportului românesc intră exclusiv în atribuțiile autorităților din România, o eventuală admitere a acestui capăt de cerere de către o instanță din Republica Moldova s-ar solda cu o hotărâre imposibil de executat și lipsită de orice efect practic.

Așa fiind, criticile apelantei referitoare la pretinsa eroare a primei instanțe privind imposibilitatea exercitării controlului jurisdicțional asupra emiterii unui act de identitate străin precum și argumentul apelantei potrivit căruia instanțele naționale ar deține plenitudinea de jurisdicție pentru a suplini acordul la eliberarea unui pașaport emis de autoritățile statului român, sunt lipsite de suport legal.

Colegiul apreciază critic și aserțiunile apelantei privind pretinsa încălcare a dreptului la liberă circulație a minorei și a interesului superior al copilului, or, aceste critici din apel au un caracter pur formal și sunt contrazise de circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, or, pe de o parte, apelanta, Istrati Axenia însăși recunoaște că minora se află deja de o perioadă îndelungată stabilită împreună cu

mama sa în *****, ceea ce demonstrează că deplasarea transfrontalieră a fost realizată efectiv și nu a fost blocată de lipsa pașaportului românesc, iar pe de altă parte, având în vedere dubla cetățenie a copilului (moldovenească și română), minora dispune de un document de călătorie valabil eliberat de autoritățile Republicii Moldova, fiindu-i pe deplin asigurat dreptul la liberă circulație și călătorie internațională.

Prin urmare, nu se constată imposibilitatea copilului minor de a se afla împreună cu mama, odată ce prin hotărârea instanței de judecată a fost stabilit domiciliul copilului minor cu ultima, copilul minor, împreună cu mama se află peste hotarele Republicii Moldova deja de o perioadă îndelungată de timp.

Totodată, Colegiul reține că, deși apelanta invocă o pretinsă imposibilitate de perfectare a pașaportului la autoritățile române, la materialele dosarului nu se regăsește niciun refuz oficial sau răspuns din partea instituțiilor competente din România care să ateste respingerea unei asemenea cereri.

Sub acest aspect, în susținerea pretențiilor sale, reclamanta s-a limitat la simple alegații cu caracter general și la invocarea declarativă a normelor legale străine privind necesitatea acordului ambilor părinți, contrar exigențelor art. 118 alin. (1) coroborate neglijând să administreze probe și să demonstreze existența unui refuz efectiv sau a unui blocaj material în fața autorităților emitente.

Potrivit prevederilor art.94 alin.(1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Subsecvent, având în vedere că pretențiile de bază ale reclamantei au fost respinse ca neîntemeiate, se impune de a respinge și pretențiile subsidiare privind încasarea cheltuielilor de judecată suportate.

În consecință, Colegiul conchide că toate argumentele și afirmațiile invocate de către apelantă, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament juridic valabil circumstanțelor speței.

Totodată, Colegiul ține să remarce că apelanta, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Mai mult, CEDO reține că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61,). Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei (Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27).

Din cele ce preced, având în vedere că hotărârea primei instanțe este

întemeiată, iar argumentele invocate de către apelantă sunt nefondate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea instanței de fond.

În conformitate cu prevederile articolelor 385 lit. a), 389-390 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge, din lipsă de temei, apelul declarat de apelanta Axenia Istrati.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău din 15 mai 2024.

Decizia este definitivă, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan